

Levensbelangrijke Vragen

Auteur: John Blanchard

Oorspronkelijke uitgave: *Ultimate Questions*, Evangelical Press, England 1987
Indien niet anders vermeld komen alle Schriftaanhalingen uit de Statenvertaling van 1977¹

[Vragen waar het om draait](#)

[Bestaat God?](#)

[Spreekt God?](#)

[Wie is God?](#)

[Wie ben ik?](#)

[Wat ging er mis?](#)

[Hoe ernstig is de zonde?](#)

[Waar ga ik heen?](#)

[Kan religie helpen?](#)

[Is er een antwoord?](#)

[Waarom het kruis?](#)

[Hoe kan ik gered worden?](#)

[En wat nu? Hoe nu verder?](#)

Vragen waar het om draait

Het leven zit vol met vragen. Sommige zijn onbetekenend, andere ernstiger - en sommige zijn enorm belangrijk.

Zelfs terwijl u deze woorden leest kunt u vragen hebben over uw gezondheid, uw financiële situatie, uw werk, uw familie of over uw toekomst.

Maar de belangrijkste vragen gaan over God en uw relatie met Hem. Er is niets in het leven belangrijker dan dit. Een goede gezondheid, financiële zekerheid, vast werk, een gelukkig gezin en een hoopvolle toekomst zijn allemaal dingen die iedereen wenst. Toch zijn zelfs deze zaken van tijdelijke aard en op den duur onbelangrijk, tenzij u een levende relatie met God hebt, een band die zuiver en zeker is en ... voor eeuwig duurt.

Op de volgende bladzijden zult u ontdekken waarom zo'n relatie zo dringend noodzakelijk is - en hoe die mogelijk is. De vragen die volgen, zijn de meest serieuze en belangrijkste die iemand kan stellen. De antwoorden hierop moet iedereen kennen.

Lees deze bladzijden alsjeblieft heel grondig en nauwkeurig - en indien nodig, meer dan één keer. U kunt het u niet veroorloven de boodschap te missen.

¹ De oorspronkelijke uitgave van de Statenvertaling in 1637 onderging in de loop der tijden vele taalkundige wijzigingen, wegens de ontwikkeling van de Nederlandse taal. De vertaling zelf bleef echter altijd dezelfde, vandaar dat er nogal wat archaïsmen in behouden bleven en de leesbaarheid wat stroef blijft. Maar de Statenvertaling blijft de nauwkeurigste Nederlandse vertaling uit het Hebreeuws, Aramees en Grieks; zoals ook de King James Version (1611) de beste Engelse vertaling blijft. Moderne vertalingen (sinds ± 1880) kan men beter mijden omdat deze min of meer mishandeld werden door vrijzinnigen (zoals Westcott en Hort en dergelijke). In het bijzonder de bijbelvertalingen in de omgangstaal, zoals de 'Groot Nieuws Bijbel', zijn door en door besmet en beslist te weren! Daarnaast zijn er nog ergere: de 'sektenbijbels', zoals de 'Nieuwe Wereldvertaling' van de Jehovah-Getuigen. In zo'n 'bijbel' is de sektarische dwaalleer reeds ingeweven. Zulke nep-bijbels zijn nog te slecht om bij het oud papier te gooien, en kunnen best onmiddellijk vernietigd worden, opdat ze niemand anders aansteken.

Bestaat God?

Dit is een fundamentele vraag. Als God niet bestaat dan is het doelloos om naar Hem te zoeken. *Wie tot God komt moet geloven dat Hij is* (Hebreeën 11:6). Hoewel het onmogelijk is het bestaan van God wetenschappelijk te “bewijzen”, is het toch overduidelijk dat hij bestaat.

Neem nu het bestaan van het heelal. Als u het toeschrijft aan een “ongeluk”, roept dat vele vragen op - en beantwoordt er geen enkele. Hetzelfde geldt voor de “big-bang” theorie. Waar kwamen bijvoorbeeld de grondstoffen vandaan? Zelfs een “big-bang” kan niet iets uit niets maken! De evolutietheorie is wijd verspreid, maar net zo zwak; hoe kan “niets” zich ontwikkelen tot “iets”, laat staan tot een verbazingwekkend ingewikkelde levensvormen die op de aarde bestaan?

Andere theorieën zijn al even zwak. Het enige bevredigende antwoord is dit: *In den beginne schiep God de hemel en de aarde* (Genesis 1:1). Onze wereld is geen willekeurig gevolg van een gigantische toevalligheid met stoffen “die er altijd al waren”. Integendeel, *door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods is toebereid, alzo dat de dingen, die men ziet, niet geworden zijn uit dingen, die gezien worden* (Hebreeën 11:3). De schepping had een begin, en het was God die het liet ontstaan. *Want Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt, en het staat er* (Psalm 33:9). Dit wordt versterkt door de verbazingwekkende orde en regelmaat die u overal opmerkt, en door de universele wetten die alles in stand houden, van de onmetelijkheid van het heelal tot aan de microscopische kleine organismen. Maar orde en regelmaat ontstaat niet zonder ontwerper en er zijn geen wetten zonder een wetgever - en God is beide! *De God, Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is; Deze, zijnde een Heere des hemels en der aarde...* (Handelingen 17:24).

Maar het duidelijkste bewijs van de schepping is de mens zelf. In tegenstelling tot de dieren, heeft de mens iets wat we “persoonlijkheid” noemen; hij kan verstandelijke keuzes maken, heeft een geweten en kan onderscheiden tussen goed en kwaad. Hij is in staat lief te hebben en medelijden te tonen. Maar boven alles heeft hij een verlangen om te aanbidden. Hoe komt hij aan al deze eigenschappen? Geen evolutie, of een lawine van toevalligheden had dit tot stand kunnen brengen. Het duidelijkste antwoord is dit: *En de HEERE God had de mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen de adem des levens; alzo werd de mens tot een levende ziel* (Genesis 2:7). De mens is geen ongelukje; hij is op wondere wijze gemaakt door de Schepper van het heelal.

Spreekt God?

Deze vraag is van levensbelang. Uit onszelf weten we totaal niets van God. *Kunt gij de geheimen Gods doorgronden, de Almachtige doorgronden ten einde toe?* (Job 11:7, NBG) God gaat ons verstand te boven en het is voor ons noodzakelijk dat Hij Zichzelf aan ons bekend maakt.

De schepping is een van de belangrijkste manieren waarop Hij dat doet. *De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk zijner handen* (Psalm 19:2). De omvang van het heelal en zijn verbazingwekkende harmonie, verscheidenheid en schoonheid onthullen veel over God, die het gemaakt heeft. In de schepping toont God Zijn enorme kracht, ontzagwekkende intelligentie en schitterende verbeeldingskracht. *Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn* (Romeinen 1:20).

Wanneer wij met elkaar communiceren zijn wij voornamelijk op woorden aangewezen. God spreekt ook met de mensen door middel van woorden - de woorden van de bijbel. Alleen al in het Oude Testament vindt u 4.000 keer (ongeveer 500 keer in de eerste vijf boeken) uitspraken zoals: “God sprak”, “God gebod” en “God zei”. *Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de heilige mensen Gods, door de Heilige Geest gedreven zijnde, hebben gesproken* (2 Petrus 1:21).

In geen ander boek treft men zoveel duidelijke en gedetailleerde voorspellingen aan die letterlijk zijn uitgekomen. Deze profetieën zijn verkondigd door mensen die hebben verteld dat ze namens God spraken. De kans dat dit allemaal toevallig is gebeurd, is te klein om serieus te nemen.

Dan is er de grote invloed van de bijbel op het leven van de mensen. Geen ander boek kan een leven zó veranderen. Miljoenen mensen hebben al eeuwenlang uit persoonlijke ervaring ondervonden dat: *De wet des HEEREN is volmaakt, bekerende de ziel; de getuigenis des HEEREN is gewis, de eenvoudigen wijsheid gevende. De bevelen des HEEREN zijn recht, verblijdende het hart; het gebod des HEEREN is zuiver, verlichtende de ogen* (Psalm 19:8-9).

Na 2000 jaar heeft nog geen enkele deskundige op enig gebied ook maar één uitspraak van de Bijbel kunnen weerleggen. De reden daarvoor is: *Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot weerlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is* (2 Timotheüs 3:16). Daarom moeten wij het Woord aannemen, *niet [als] der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) [als] Gods Woord* (1 Thessalonicenzen 2:13).

Wie is God?

Dit is natuurlijk de volgende vraag die we ons moeten stellen. Erkennen dat God bestaat betekent nog niet erkennen dat Hij tot ons spreekt in de schepping en in de Bijbel. daarvoor moeten we meer over Hem weten. Wie is Hij eigenlijk?

De Bijbel geeft ons op deze enorm belangrijke vraag vele duidelijke antwoorden. Hier volgen er enkele.

God is persoonlijk. God is geen “ding”, “kracht” of “invloed”. Hij denkt, voelt en handelt als een levende persoon. Maar Hij is niet slechts “de man daarboven”, of een soort supermens. *Maar de HEERE God is de Waarheid, Hij is de levende God, en een eeuwig Koning* (Jeremia 10:10).

God is één. Er is maar één ware God. Hij zegt: *Ik ben de Eerste, en Ik ben de Laatste, en behalve Mij is er geen God* (Jesaja 44:6). Toch heeft God zich bekend gemaakt als een “drie-eenheid bestaande uit drie personen - de Vader, de Zoon (Jezus Christus) en de Heilige Geest, en ieder van hen is waarachtig, volledig en gelijkwaardig God. De Bijbel spreekt van de heerlijkheid van God de Vader (Filippenzen 2:11); hij zegt ons van Christus: *het Woord was bij God, en het Woord was God* (Johannes 1:1); en hij zegt ons: *de Heere nu is de Geest* (2 Korinthiërs 3:17). Er is maar één God, maar deze God manifesteert zich in drie personen.

God is geest. Hij heeft geen fysieke dimensies. Hij heeft geen lichaam, en geen kenmerken die kunnen worden omschreven in termen van grootte en vorm. *God is een Geest, en die Hem aanbidden, moeten [Hem] aanbidden in geest en waarheid* (Johannes 4:24). God is dus onzichtbaar. *Niemand heeft ooit God gezien* (Johannes 1:18). Het betekent ook dat God niet aan tijd en plaats gebonden is, maar dat Hij altijd overal is: *vervul Ik niet de hemel en de aarde? spreekt de HEERE* (Jeremia 23:24). Dit betekent onder andere dat God volledig op de hoogte is van alles wat waar dan ook gebeurt. Niet alleen van alles wat u doet of zegt, maar ook van elke gedachte die door uw hoofd gaat.

God is eeuwig. God heeft geen begin. In bijbelse woorden uitgedrukt: *van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God* (Psalm 90:2). Er is nooit een tijd geweest dat God niet bestond en die tijd zal ook nooit komen. God beschrijft zichzelf als degene *Die is, Die was en Die komen zal* (Openbaring 1:8), en Hij blijft eeuwig dezelfde. *Ik, de HEERE, word niet veranderd* (Maleachi 3:6). Alles wat God ooit was, is Hij nog en zo zal Hij altijd zijn.

God is onafhankelijk. Ieder levend wezen is afhankelijk van andere levende wezens, van omstandigheden en uiteindelijk van God - maar God is totaal onafhankelijk van Zijn schepping. Hij zou ook alleen kunnen leven. *En wordt ook door mensenhanden niet gediend, [als] iets behoevende, alzo Hij Zelf allen het leven en de adem, en alle dingen geeft* (Handelingen 17:25).

God is heilig. *Wie is als Gij, verheerlijkt in heiligheid, vreselijk in lofzangen, wonder doende?* (Exodus 15:11) Niets is te vergelijken met de heiligheid van God. *Er is niemand heilig, gelijk de HEERE* (1 Samuël 2:2). Hij is volledig zonder fouten of gebreken. De Bijbel zegt van Hem: *Gij zijt te rein van ogen, dan dat Gij het kwade zoudt zien, en de kwellung kunt Gij niet aanschouwen* (Habakuk 1:13). En deze heilige God verlangt van ons allen dat we ook heilig zullen zijn. Vandaag is Zijn gebod aan ieder van ons: *Zijt heilig, want Ik ben heilig* (1 Petrus 1:16).

God is rechtvaardig. De Bijbel zegt: *gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid van Zijn troon* (Psalm 97:2). God is niet alleen onze Schepper en onze Onderhouder; Hij is ook onze Rechter, die beloont en straft voor tijdelijk en voor eeuwig, met een recht dat volmaakt en onherroepelijk is.

God is volmaakt. Zijn kennis is volmaakt. *En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem; maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen van Hem, met Wie wij te doen hebben* (Hebreeën 4:13). God weet alles van het verleden, het heden en de toekomst, inclusief onze gedachten, woorden en daden. Zijn wijsheid is volmaakt en gaat ons verstand te boven. *O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!* (Romeinen 11:33).

God is soeverein. Hij is de enige en overste Heerser van het heelal. Niets ontgaat Zijn aandacht. *Al wat de HEERE behaagt, doet Hij, in de hemelen, en op de aarde, in de zeeën en alle afgronden* (Psalm 135:6). Voor God is er geen toeval en zijn er geen verrassingen. Hij schrijft de geschiedenis van de aarde, *Hem, Die alle dingen werkt naar de raad van Zijn wil* (Efeziërs 1:11). God heeft geen raad of toestemming nodig voor wat Hij onderneemt en niemand kan Hem er vanaf houden te doen wat Hij wil. *Hij doet naar Zijn wil met het heil des hemels en de inwoners der aarde, en er is niemand, die Zijn hand afslaan, of tot Hem zeggen kan: Wat doet Gij?* (Daniël 4:35).

God is almachtig. Hij bezit alle macht: *Zie, Ik ben de HEERE, de God van alle vlees; zou Mij enig ding te wonderlijk zijn?* (Jeremia 32:27). Hij kan alles doen wat Hij wil en wat in overeenstemming is met Zijn karakter.

Dit is maar een kleine greep uit de waarheden die God in de Bijbel over Zijn karakter en wezen doet. Er zijn nog meer uitspraken over God in de Bijbel (met één daarvan zullen we ons bezig houden, onder het opschrift “Is er een antwoord?”), maar er is veel aan Hem wat we absoluut niet kunnen begrijpen. *Die grote dingen doet, die men niet doorzoeken kan; wonderen, die men niet tellen kan* (Job 5:9). *De Almachtige, Die kunnen wij niet uitvinden; Hij is groot van kracht* (Job 37:23) en geen menselijk verstand of beredenering kan dat doorgronden. Dit hoeft geen verrassing voor ons te zijn. Als wij God volledig zouden begrijpen, dan zou Hij onze aanbidding niet waard zijn.

Wie ben ik?

De druk en de problemen van het moderne leven drijven veel mensen tot een rusteloze zoektocht naar de zin en het doel van het leven. We hebben er iets van gezien wie God is; maar hoe staat het met ons? Waaróm bestaan we? Waarom zijn we hier? Heeft het leven van een mens zin en doel?

Ten eerste moet duidelijk zijn dat de mens niet zomaar “bestaat”. Hij is meer dan een toevallige opeenhoping van atomen die allemaal bij elkaar passen en die we “mens” noemen. De Bijbel vertelt ons dat hij (de mens) als iets bijzonders is geschapen door een wijze en heilige God. *En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem* (Genesis 1:27). De mens is meer dan een hoogontwikkeld dier of veredelde aap. Hij is net zo verschillend van de dieren als de dieren verschillen van de planten en de planten van de mineralen. In grootte mag de mens vergeleken met de zon, de maan en de sterren klein zijn, maar God heeft hem een unieke en eervolle plaats in het heelal gegeven.

Dit wordt al duidelijk gemaakt in één van Gods eerste geboden aan de mens: *en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt!* (Genesis 1:28). De mens werd Gods persoonlijke vertegenwoordiger op aarde, met gezag over alle andere levende wezens.

Maar de mens kreeg ook een speciale waardigheid. “Naar het beeld van God” geschapen, betekent niet dat hij dezelfde grootte of vorm kreeg als God (we hebben trouwens gezien dat God geen “grootte” of “vorm” heeft), ook niet dat de mens een kleinere uitvoering van God was, met al Zijn kwaliteiten in kleine hoeveelheden. Het betekent dat de mens geschapen werd als een geestelijk, rationeel, moreel, onsterfelijk en volmaakt wezen. Met een perfecte aard. Met andere woorden: hij was een ware weerspiegeling van Gods heilige wezen.

Wat meer is, de mens koos er graag en uitsluitend voor om al Gods geboden te gehoorzamen en leefde daardoor in een perfecte harmonie met Hem. Toen kende men nog geen “identiteitscrisis”! De mens wist precies wie hij was en waarom hij op de aarde was, en hij nam zijn door God gegeven plaats gehoorzaam in.

Maar niet alleen de mens was totaal gelukkig en volledig tevreden met zijn plaats in de wereld. Ook God was tevreden met de mens! Dat weten wij, omdat de Bijbel vertelt dat toen God alles geschapen had, met de mens als de kroon op Zijn werk: *En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed* (Genesis 1:31). Op dat punt in de geschiedenis leefden volmaakte mensen in een volmaakte omgeving in volmaakte verhouding tot elkaar en in volmaakte harmonie met God.

Maar dat lijkt nauwelijks op de situatie van vandaag! Wat gebeurde er?

Wat ging er mis?

Het eerlijke antwoord op deze vraag is: *Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over hen, die niet gezondigd hadden in de gelijkheid van de overtreding van Adam* (Romeinen 5:14).

De eerste mensen (Adam en Eva) leefden in grote vrijheid, maar zij kregen ook een ernstige waarschuwing: *Van alle boom van deze hof zult gij vrij eten; Maar van de boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij de dood sterven* (Genesis 2:16-17). Zo kon God testen of de mens bereid was God te gehoorzamen, eenvoudig omdat Hij het vroeg. Maar de duivel verleidde Eva om God niet te geloven en ongehoorzaam te zijn, en zij luisterde naar hem. *En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijs, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at* (Genesis 3:6).

Op dat moment kwam de zonde in de wereld. Door deze welbewuste ongehoorzaamheid scheidde de mens zich af van God. In plaats van God lief te hebben, waren Adam en Eva nu bang voor Hem. *Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van de HEERE God, in het midden van het geboomte van de hof* (Genesis 3:8). In plaats van vol zekerheid, vertrouwen en volkomen gelukkig te zijn, had de zonde hen nu beschaamd, schuldig en bang gemaakt.

Maar God had gezegd dat de mens zou sterven als hij ongehoorzaam zou zijn, en zo gebeurde het ook. Dood betekent scheiding, en in één verschrikkelijk ogenblik werd de mens van God gescheiden: hij stierf geestelijk. Hij begon ook lichamelijk te sterven, en had nu een dode ziel en een stervend lichaam. maar dat was nog niet alles! De kinderen van Adam en Eva erfden hun verdorven natuur en zondig karakter. Van toen af aan, zoals een verontreinigde bron de hele rivier vervuult, stroomde het gif van de zonde naar alle afstammelingen van Adam: *Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzoo is de dood tot alle mensen doorgegaan is, in welke allen gezondigd hebben* (Romeinen 5:12).

Let op het belangrijke woord “allen”, dat sluit kennelijk ook de schrijver en de lezer van deze bladzijde in. We hoeven elkaar nooit op aarde te ontmoeten, maar we hebben één ding gemeen: we zijn zondaars en we gaan dood. *Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij onszelf, en de waarheid is in ons niet* (1 Johannes 1:8), en als we beweren dat we niet doodgaan maken we onszelf belachelijk. Door de feiten niet serieus te nemen, verandert u ze niet.

Veel krantenkoppen en nieuwsprogramma's op radio en televisie herinneren ons er dagelijks aan dat het een chaos is in de wereld. Het is gemakkelijk het geweld, de onrechtvaardigheid, de wanorde en het onrecht in de samenleving te veroordelen, maar voordat u anderen bekritiseert, moet u uzelf eens afvragen of u zelf wel volmaakt bent en leeft volgens de wil van een heilige God. Bent u volkomen eerlijk, zuiver, liefdevol en onbaatzuchtig? God weet de antwoorden op deze vragen en u ook! *Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods* (Romeinen 3:23). U bent een zondaar door geboorte, van nature, door handel en wandel en door uw eigen keuze. Het is dringend nodig de feiten en de gevolgen ervan onder ogen te zien.

Hoe ernstig is de zonde?

Als er een ziekte wordt geconstateerd vragen we al snel: “Is het ernstig?” Het is nog belangrijker deze vraag te stellen als het om de geestelijke ziekte van de zonde gaat. Veel mensen geven graag toe dat ze zondaars zijn, omdat ze er geen idee van hebben wat dat betekent. Ze doen het af als “gewoon de menselijke natuur” of ze verbergen zich achter het feit dat iedereen wel zonde doet. Maar met deze verklaringen ontwijken ze de eigenlijke vraag: Hoe ernstig is de zonde? Hier volgen een aantal uitspraken uit de Bijbel over u als zondaar:

U bent verlaagd. Dit betekent niet dat u zo slecht bent als het maar kan of dat u ieder ogenblik alle mogelijke zonden begaat die u maar bedenken kunt. Het betekent ook niet dat u het goede niet van het kwade kunt onderscheiden of dat u geen fijne dingen doet of hulpvaardig bent. Maar het houdt in dat de zonde tot elk gedeelte van uw natuur en karakter is doorgedrongen - uw gedachten, wil, gevoel, geweten, geneigdheid en fantasie. *Arglistig is het hart, meer dan enig ding, ja, dodelijk is het, wie zal het kennen?* (Jeremia 17:9). De kern van het probleem is niet dat wat u doet, maar wat u bent! U zondigt omdat u een zondaar bent!

U bent verontreinigd. De Bijbel draait er niet omheen: *Want van binnen uit het hart der mensen komen voort kwade gedachten, overspelen, hoererijen, doodslagen, dieverijen, gierigheden, boosheden, bedrog, ontuchtigheid, een boos oog, lastering, hovaardij, onverstand* (Markus 7:21-22). Ziet u dat deze opsomming gedachten, woorden en daden betreft? In Gods ogen zijn namelijk alle zonden even ernstig. Sommige mensen beperken hun voorstelling van de zonde tot dingen als moord, overspel en diefstal. Maar de Bijbel geeft ons geen enkele reden voor zo'n beperkte voorstelling. Alles wat niet aan Gods perfecte maatstaven voldoet, is zonde. Alles wat we zeggen, denken of doen dat onvolmaakt is, is zonde. *Wie kan zeggen: Ik heb mijn hart gezuiverd, ik ben rein van mijn zonde?* (Spreuken 20:9). Kunt u dat? Als u het niet kunt dan bent u verontreinigd.

U bent opstandig. De Bijbel leert: *Een ieder, die de zonde doet, die doet ook de ongerechtigheid; want de zonde is de ongerechtigheid* (1 Johannes 3:4). Het is opzettelijke rebellie tegen Gods gezag en Gods wet. Geen burgerlijke wet dwingt u om te liegen, te bedriegen, onreine gedachten te hebben of om op een andere manier te zondigen. U kiest daar zelf voor. U kiest ervoor Gods wet te overtreden. U bent Hem opzettelijk ongehoorzaam, en dat is heel ernstig, want *God is een rechtvaardige rechter, en een God, Die te allen dage toorn* (Psalm 7:12). God kan niet “mild” zijn als het om de zonde gaat, en u kunt er zeker van zijn dat geen enkele zonde ongestraft blijft.

Een gedeelte van die straf krijgen we in dit leven (ook al ervaart u het misschien niet zo). Maar de uiteindelijke straf vindt na de dood plaats, op de dag van het oordeel: *een ieder van ons zal voor zichzelf aan God rekenschap geven* (Romeinen 14:12).

Waar ga ik heen?

Er zijn veel ideeën over wat er na onze dood gebeurt. Sommigen zeggen dat we allemaal vernietigd worden, sommigen beweren dat we allemaal naar de hemel gaan. Anderen geloven in een plaats waar zondige zielen op de hemel worden voorbereid. Maar er is niets in de Bijbel dat die ideeën ondersteunt.

In plaats daarvan lezen we: *En gelijk het de mensen gezet is, eenmaal te sterven, en daarna het oordeel...* (Hebreeën 9:27). Diegenen die een goede persoonlijke relatie met God hebben, zullen in de hemel worden opgenomen om de eeuwigheid in Gods heerlijke aanwezigheid door te brengen. Voor alle anderen geldt: *Zij zullen [tot] straf lijden het eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren, en van de heerlijkheid Zijner sterkte* (2 Thessalonicenzen 1:9). Het meest gebruikelijke woord dat de Bijbel hiervoor gebruikt is de *hel*. Hierover volgen vier belangrijke feiten:

De hel bestaat echt. Ze is niet “verzonnen door de kerk”. De Bijbel vertelt meer over de hel dan over de hemel en neemt alle twijfel weg over het bestaan ervan. Hij spreekt van mensen die in *de helse verdoemenis* (Mattheüs 23:33) komen en *in de hel geworpen* (Mattheüs 5:29) worden.

De hel is een verschrikkelijke plaats. Ze wordt in de Bijbel beschreven als een plaats van ellende en pijn (Lukas 16:28; Mattheüs 13:42; 22:13). Een plaats als van een *onuitblusselijk vuur* (Mattheüs

3:12). Een plek van lijden, zonder enige rust: *zij hebben geen rust dag en nacht* (Openbaring 14:11). Dit zijn vreselijke woorden, maar ze zijn waar. Diegenen die in de hel zijn, zijn afgesloten van al het goede; ze zijn vervloekt door God en verstoken van de geringste hulp of vertroosting die Gods aanwezigheid biedt.

De hel is definitief. Alle wegen naar de hel zijn éénrichtingswegen. Er is geen uitweg. Tussen hemel en hel zit een onoverbrugbare *grote kloof* (Lukas 16:26). De verschrikking, eenzaamheid en zielepijn van de hel is niet om te zuiveren maar om te straffen - voor eeuwig!

De hel is rechtvaardig. De Bijbel zegt ons dat God *de aardbodem rechtvaardig zal oordelen* (Handelingen 17:31). En het is volledig rechtvaardig als Hij zondaars naar de hel stuurt. Uiteindelijk geeft Hij ze waarvoor ze hebben gekozen. Zij verwerpen God hiér; Hij zal ze dáár verwerpen. Zij kiezen ervoor om goddeloos te leven, en Hij bevestigt hun keuze ... voor eeuwig. U kunt God niet beschuldigen van ongerechtigheid of onredelijkheid.

Met het oog op deze verschrikkelijke feiten moet u heel zorgvuldig nadenken over de vraag die eens aan een groep mensen in het Nieuwe Testament werd gesteld: *Hoe zoudt gij de helse verdoemenis ontvluchten?* (Mattheüs 23:33).

Kan religie helpen?

De mens is van nature een religieus wezen. Er zijn honderden manieren te noemen waarop de mensen geprobeerd hebben hun religieuze verlangens en gevoelens te bevredigen. Zij aanbaden zon, maan en sterren; aarde, vuur en water; beelden van hout, steen en metaal; vissen vogels en andere dieren. Zij aanbaden ontelbare goden en geesten die het product waren van hun eigen verdorven verbeelding. Anderen hebben geprobeerd de ware God te aanbidden door een enorme verscheidenheid aan offers, ceremoniën, sacramenten en diensten. Maar “religie”, zelfs oprecht gemeend, kan nooit het probleem van de zonde oplossen, om minstens drie redenen:

Religie kan God nooit tevreden stellen. Religie is een poging van de mens om zichzelf in het reine met God te brengen, maar zulke pogingen zijn alle vergeefs omdat zelfs de beste inspanningen van de mens gebrekkig zijn en daarom onaanvaardbaar voor God. De Bijbel zou het niet duidelijker kunnen zeggen: *Doch wij allen zijn als een onreine, en al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijke kled* (Jesaja 64:6). God vraagt perfectie; en religie kan niet aan deze vraag voldoen.

Religie kan de zonde niet wegnemen. Uw goede eigenschappen kunnen nooit uw slechte eigenschappen compenseren. Goede daden kunnen de slechte niet wegnemen. Als iemand in de juiste relatie met God komt, dan zal niemand zich erop kunnen beroemen het zelf gepresteerd te hebben: *Niet uit de werken, opdat niemand roeme* (Efeziërs 2:9). Geen religieuze pogingen of ervaringen - doop, belijdenis, heilig avondmaal, kerkgang, gebeden, giften, opoffering van tijd en kracht, bijbellezen of wat dan ook - kunnen ook maar één zonde wegnemen.

Religie kan nooit de zondige natuur van de mens veranderen. Iemands gedrag is niet het eigenlijke probleem maar een symptoom. De kern van het probleem is het hart van de mens, en van nature is het mensenhart slecht en verdorven. Door naar de kerk te gaan en deel te nemen aan religieuze plechtigheden voelt u zich misschien wel goed, maar het maakt u nog niet goed. *Wie zal een reine geven uit de onreine? Niet één* (Job 14:4).

Enkele van de bovengenoemde religieuze activiteiten zijn op zichzelf goed. Het is bijvoorbeeld goed om naar de kerk te gaan, de Bijbel te lezen en te bidden omdat God zegt dat we deze dingen moeten doen. Maar u mag er niet op vertrouwen dat deze dingen u voor God rechtvaardigen. Niet alleen hebben ze daar geen macht toe; maar te vertrouwen op zulke zaken verzwart ook in feite uw zonde en uw veroordeling.

Is er een antwoord?

Ja, dat is er! En God heeft daarvoor gezorgd. De boodschap van de bijbel laat zich in deze woorden samenvatten: *Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven*

heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verdere, maar het eeuwige leven hebbe (Johannes 3:16).

We zagen al eerder dat een rechtvaardig en heilig God de zonde moet straffen. Maar de Bijbel vertelt ons ook: *God is liefde* (1 Johannes 4:8). Ook al haat God de zonde, Hij heeft zondaars lief en Hij verlangt er naar ze te vergeven. Maar hoe kan een zondaar nu terecht worden vergeven wanneer Gods wet zijn geestelijke en lichamelijke dood eist? Alleen God kon dit probleem oplossen, en Hij deed het in de persoon van Jezus Christus. *En wij hebben het aanschouwd, en getuigen, dat de Vader [Zijn] Zoon gezonden heeft [tot] een Zaligmaker der wereld* (1 Johannes 4:14).

God de Zoon werd mens door zelf de menselijke natuur aan te nemen. Hoewel Jezus volledig mens werd, bleef Hij volledig God. De Bijbel zegt: *Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamenlijk* (Kolossenzen 2:9). Hij bleef zo volledig God alsof Hij niet mens geworden was, en Hij werd zo volledig mens alsof Hij niet God geweest zou zijn. Dáárom is Jezus Christus uniek en de Bijbel bevestigt dat op vele manieren. Zijn geboorte was uniek: Hij had geen menselijke vader, maar werd ontvangen in de baarmoeder van een maagd door de wonderbaarlijke kracht van de Heilige Geest. Zijn woorden waren uniek: de mensen waren diep onder de indruk: *En zij versloegen zich over Zijn leer, want Zijn woord was met macht* (Lukas 4:32). Zijn wonderen waren uniek: Hij trok rond, *genezende alle ziekte en alle kwaal onder het volk* (Mattheüs 4:23). En in een aantal gevallen heeft Hij zelfs doden opgewekt. Zijn karakter was uniek: *wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, [doch] zonder zonde* (Hebreeën 4:15), zodat God de Vader van Hem zeggen kon: *Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!* (Mattheüs 3:17)

Let eens op die laatste zin! Dit betekent dat Jezus als mens zich in elk opzicht aan Gods wet hield en daarom niet onderworpen was aan de doodstraf voor de zonde. Toch werd Hij onder valse beschuldigingen gearresteerd en aangeklaagd, op grond van valse getuigenverklaringen veroordeeld en uiteindelijk bij Jeruzalem gekruisigd.

Maar Zijn dood was geen toeval of onafwendbare samenloop van omstandigheden. Het hoorde allemaal bij *de bepaalde raad en voorkennis Gods* (Handelingen 2:23). De Vader stuurde de Zoon juist met het doel om de doodstraf voor de zonde te ondergaan, en Jezus kwam gewillig. In Zijn eigen woorden was het doel van Zijn komst in de wereld *om te dienen, en Zijn ziel te geven [tot] een losprijs voor velen* (Mattheüs 20:28). Zijn dood was, net zoals Zijn leven, uniek.

Daarom is het van levensbelang dat u begrijpt, wat er gebeurde toen Jezus stierf, en wat Zijn dood voor u kan betekenen.

Waarom het kruis?

Al het onderwijs van de Bijbel wijst naar de dood van Jezus. Niet Zijn volmaakte leven, of Zijn geweldige leer, of Zijn machtige wonderen staan centraal in de boodschap van de Bijbel. Ze zijn allemaal belangrijk, maar Hij kwam vooral in de wereld om te sterven. Wat maakt Zijn dood zo belangrijk? Het antwoord is dat Hij stierf als Plaatsvervanger, Zonedrager en Redder.

Jezus als Plaatsvervanger. Hierin zien we de liefde van God. Zondaars zijn schuldig en staan hulpeloos voor Gods heilige wet die eist dat elke zonde gestraft wordt. Hoe zouden we aan Gods rechtvaardige toorn kunnen ontkomen? De Bijbel antwoordt hierop: *Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren* (Romeinen 5:8). Als onderdeel van dit wonderbaarlijke reddingsplan verklaarde God de Zoon Zich bereid om de plaats van zondaars in te nemen en de rechtvaardige straf voor hun zonden te dragen. De schuldloze Zoon van God leed en stierf vrijwillig voor hen. *Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen* (1 Petrus 3:18).

Jezus de zonedrager. Hierin kunnen we de heiligheid van God zien. Er was niets kunstmatig aan de dood van Christus. De straf voor de zonden van anderen werd volledig betaald door de dood van de Zoon van God, die zonder zonden is. Toen Hij aan het kruis hing riep Hij uit: *Mijn God, Mijn God! waarom hebt Gij Mij verlaten?* (Markus 15:34). Op dat verschrikkelijke moment wendde God Zich af van Zijn geliefde Zoon, die toen de straf van het gescheiden zijn van God onderging. Beseft u

dat dit de volmaakte heiligheid van God laat zien? Alle zonde, iedere zonde, moet gestraft worden, en toen Jezus de plaats van zondaars innam, werd Hij net zo aansprakelijk voor hun zonden alsof Hij er ook verantwoordelijk voor was geweest. De enige mens die een volmaakt leven leidde, onderging de doodstraf van de schuldigen!

Jezus de Redder. Hierin zien we de macht van God. Drie dagen na Zijn dood kon gezegd worden: *Die krachtig bewezen is te zijn de Zoon van God, naar de Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) [namelijk] Jezus Christus, onze Heere* (Romeinen 1:4). Hij bewees op allerlei manieren, dat Hij het echt Zelf was: *Aan wie Hij ook, nadat Hij geleden had, Zichzelf levend vertoond heeft, met vele gewisse kentekenen, veertig dagen lang, zijnde van hen gezien, en sprekende van de din- gen, die het Koninkrijk Gods aangaan* (Handelingen 1:3) en *Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem* (Romeinen 6:9). Door Christus op te laten staan uit de doden, liet God op machtige wijze zien dat Hij Zijn dood in plaats van die van zondaars aanvaardde als een volledige en volmaakte betaling voor de straf op de zonde. Dit is de grondslag waarop een volledige vergeving kan worden gegeven aan hen die anders gedoemd waren de eeuwigheid in de hel door te brengen.

Maar wat heeft dit allemaal met u te maken? Hoe kan uw relatie met God in orde komen? Hoe kan Christus uw Redder worden?

Hoe kan ik gered worden?

Nu u tot zover al gelezen hebt, kunt u uzelf de vraag stellen: Wil ik echt gered worden? Wil ik in de rechte verhouding tot God staan, wat de kosten of gevolgen ook zijn? Zo niet, dan hebt u nog niet de betekenis begrepen van de bladzijden die u hebt gelezen. Dan zou u de bladzijden hiervoor nog eens rustig na moeten lezen en God vragen of Hij u de waarheid wil laten zien.

Als God u heeft laten zien wat u nodig hebt en u wilt gered worden, dan moet u zich tot God beke- ren en in de Heer Jezus Christus geloven (Handelingen 20:21).

U moet zich bekeren. Dit betekent een volledige verandering ten opzichte van de zonde. Er moet een verandering in uw denken komen. U moet toegeven dat u een zondaar bent, die zich tegen een heilige en liefdevolle God afzet. Het is nodig dat uw hart verandert, dat u oprecht spijt hebt en u schaamt voor de laagheid en slechtheid van uw zonden. U moet bereid zijn uw zonden op te geven en de richting van uw leven te veranderen. God vraagt mensen berouw te hebben, wat ook uit hun doen en laten zou moeten blijken: *werken doende der bekering waardig* (Handelingen 26:20). Dit moet u doen! God zal geen zonden vergeven als u niet bereid bent om ze op te geven. Bekering be- tekent: een nieuwe richting inslaan en met uw hele hart ernaar streven te leven zoals God het wil.

U moet in Christus geloven. Dit betekent allereerst dat u moet aannemen dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God (Mattheüs 16:16). Ten tweede betekent dit dat u moet geloven dat Christus door Zijn kracht en liefde bij machte en bereid is u te redden. Ten derde dat u uw vertrou- wen in Christus moet stellen, en dat u alleen op Hem kunt rekenen om de band tussen u en God te herstellen. Uw trotse en zondige natuur zal ervoor vechten dat u op uw eigen “goedheid” of religie blijft vertrouwen. maar u hebt geen keus. U moet vertrouwen op niets en niemand anders dan Chris- tus, *die volkomen kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden* (Hebreeën 7:25).

Als God heeft laten zien wat u nodig hebt, en u het verlangen heeft gegeven u tot Christus te keren, doe het dan nu! Het beste is hardop tot Hem te bidden, dit kan u helpen deze stap bewust te nemen. Beken dat u een schuldige, verloren en hulpeloze zondaar bent, en vraag Christus met uw hele hart, u te redden en Heer van uw leven te worden - Hij heeft recht daarop - en vraag Hem u te helpen uw zonden op te geven en voor Hem te leven.

De Bijbel belooft: *indien gij met uw mond zult belijden de Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden* (Romeinen 10:9). *EN een ieder, die de Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden* (Romeinen 10:13). Als u oprecht op Christus vertrouwt als uw Redder en Hem als uw Heer erkent, dan gelden deze beloften voor u.

En wat nu? Hoe nu verder?

Wanneer u nu uw vertrouwen op Christus hebt gesteld, zijn er veel mooie dingen waar u blij om kunt zijn. U hebt nu bijvoorbeeld een goede relatie met God. De Bijbel noemt dat: “gerechtvaardigd” zijn, en zegt: *Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus* (Romeinen 5:1). Door Christus wordt er met uw zonden afgerekend, omdat *een ieder, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn Naam* (Handelingen 10:43). U hoort nu bij Gods huisgezin. Alle mensen, die Christus aangenomen hebben, *die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, [namelijk] die in Zijn Naam geloven* (Johannes 1:12). U bent nu voor de eeuwigheid veilig want *zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest* (Romeinen 8:1). God Zelf is in uw leven gekomen in de persoon van de Heilige Geest: *En indien de Geest van Hem, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont* (Romeinen 8:11). Is dat geen schitterende zekerheid?

Nu moet u in uw nieuwe geestelijke leven groeien. De volgende vier punten zijn daarbij erg belangrijk:

Bidden. U kunt nu met God als uw Vader spreken, iets wat u nog niet eerder kon. U kunt Hem aanbidden, Hem prijzen voor Zijn heerlijkheid, macht, heiligheid en liefde. U kunt dagelijks om vergeving vragen. Zelfs degene die een kind van God worden, zijn niet volmaakt, maar *Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid* (1 Johannes 1:9). U mag Hem elke dag danken voor Zijn goedheid ten opzichte van u. Er zijn zoveel dingen waarvoor u Hem zult willen danken, daarbij inbegrepen ook de dagelijkse zegeningen van het leven, die we zo gauw als vanzelfsprekend zien. Maar u zult Hem voornamelijk willen danken omdat Hij u gered heeft en in Zijn huisgezin heeft opgenomen en u eeuwig leven heeft gegeven. U hoeft dit nooit moeilijk te vinden! U kunt ook vragen om Zijn hulp, kracht en leiding in uw en in het leven van anderen. In het bijzonder zult u willen bidden voor andere mensen, waarvan u weet dat ze ver van God verwijderd zijn, zoals u eens was.

Bijbellezen. Bij het bidden praat u tot God. In de Bijbel spreekt God tot u. Daarom is het heel belangrijk dat u er elke dag in leest, *Beproevende wat de Heere welbehagelijk is* (Efeziërs 5:10). Als u dit doet, vraag Hem dan u in staat te stellen de betekenis te begrijpen en Zijn onderwijs te volgen, zodat u zult groeien (1 Petrus 2:2).

Gemeenschap. Nu u deel bent gaan uitmaken van Gods familie, wil Hij dat u uw broeders en zusters regelmatig ontmoet! *En laat ons onze onderlinge bijeenkomst niet nalaten, gelijk sommigen de gewoonte hebben, maar [elkander] vermanen; en [dat] zoveel te meer, als gij ziet, dat de dag nadert* (Hebreeënen 10:25). Dit betekent u aansluiten bij een plaatselijke gemeente; doe dit dus zo snel mogelijk. Het is niet altijd makkelijk de juiste gemeente te kiezen, en u zult er een willen vinden die duidelijk de bijbelse waarheden belijdt en leert, die u in dit boekje hebt gelezen. Degene die u dit boekje heeft gegeven, zou u hiermee kunnen helpen. In uw plaatselijke gemeente zult u meer over God te weten komen; u kunt uw winst doen met de ervaringen van anderen; u zult het belang inzien van Gods aanwijzingen over Doop en Avondmaal; en u zult ontdekken hoe fijn het is uw gaven en talenten, die u van God hebt gekregen, met anderen te delen. U hebt de gemeente nodig, en de gemeente heeft u nodig!

Dienen. Het zal uw voorrecht zijn de Heer te dienen met heel uw hart en ziel (Jozua 22:5). Onthoud altijd dat God *ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde* (Efeziërs 1:4). Zorg ervoor dat een heilig leven bij u op de eerste plaats staat; *Want dit is de wil van God, uw heiligmaking* (1 Thessalonicenzen 4:3). Probeer daarnaast uw speciale gaven in dienst van God te stellen; besef wel dat: *wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen* (Efeziërs 2:10). Wees altijd bereid anderen te vertellen *wat grote dingen de Heere u gedaan heeft, en [hoe] Hij Zich over u ontfermd heeft* (Markus 5:19). Anderen vertellen over de

Heer Jezus Christus is niet alleen een plicht voor diegenen die op Hem vertrouwen, maar ook een blijmakende ervaring.

Streef vanaf nu ernaar zo te leven dat u in alles laat zien *de deugden van Hem, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht* (1 Petrus 2:9).

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#)